Якось сонечко казало:
— Буду все собі світити! —
Почув дощик: — Пуття мало,
От я краще буду лити!
— З тебе людям холод, слота, —
Каже сонечко і слуха.
Відрік дощик: — Не робота,
Як почнеться і посуха.
Зазмагались. — Хто все плодить:
Груші, сливи, огірочки?
— А без мене, — дощ доводить, —
Враз пов'януть всі садочки!
Так сперечались довгенько
І на тому покінчили,
Щоб робити звичайненько
Їм обом, як перш робили.